

Afsluiter Guy Tegenbos, journalist

- Er waren winnaars bij gemeenteraadsverkiezingen: fietser en burger die participatie wil. Die twee elementen vind je terug in zowat alle bestuursakkoorden op gemeentelijk niveau. Participatie is geen hype. Vlaanderen was het land van de verenigingen, vandaag is Vlaanderen het land van de slimme burgers. Als je iets doet dat ze niet willen, dan gaan ze naar de raad van state. Het is dus belangrijk om te participeren. Participatie is niet vrijblijvend, een gemeente die het niet doet gaat op haar bek. Ze krijgt de burgers tegen.
- We hebben dorpen nodig die veerkrachtiger zijn, maar niet alleen dorpen, maar ook wijken en stadjes. We hebben nood aan sociale cohesie op lokaal niveau. In sommige omstandigheden is dat niveau een dorp, soms een wijk. Zie in de zorg: buurtzorgnetwerken, lukt niet op een andere manier. Wat we gezegd hebben over dorpen is juist, maar gaat ook over wijken. Dan gaat het wel over schaal. Er zijn gemeenten, provincies (die makelaars zijn), Vlaanderen (dat verkokerd is), België (dat soms werkt niet en soms niet) en er is Europa.
- Er is een spanningsveld tussen burgers en de overheid: wat als participatie iets anders opleverde dan het bestuur verwachtte, wat als politiek iets anders opleverde als participatie verwachtte? In een aantal gemeenten zijn er al conflicten tussen 'dorpsraden' en gemeenteraden.
- Dorpen aantrekkelijker maken. Dorpen worden sowieso aantrekkelijk. Er zijn veel mensen die in dorpen willen wonen. Als het nog even doorgaat in Vlaanderen, dan zijn er geen dorpen meer, maar kernen die verbonden zijn door linten. Dat zien we vandaag al in de Kempen. Wie in dorpen woont, wil daar blijven wonen. Daarom moet de schaal groot genoeg blijven, dus vergroten we de dorpen en vernietigen we ze. Verappartementisering van de dorpen = vernietiging van de dorpen. Trekt bewoners aan die eigenlijk naar de steden zouden moeten trekken. We zetten appartementen in de wijden. Nood aan een visie op waar wonen en waar niet wonen. Bewoners aantrekken mag niet de regel zijn.

- Sterke bijdrage van het provinciale niveau in dit werkveld. Zonder de provincie was er geen sprake over dorpen, oever dorpenbeleid. Professionele wijze waarop de provincie dit aanpakt. Het is goed dat de provincie zijn actieradius vergroot: niet stoppen na visievorming, maar ook begeleiding van het actieplan. De know-how werd opgebouwd bij de provincies. Vraag is hoe ver de rol van de provincie gaat. Moest de provincie dit ontwikkelen en daarna afgeven aan de vrije markt of dit zelf blijven ontwikkelen. Ik weet het niet, dat is uw probleem.
- Je kan veel dingen doen, die je eigenlijk niet realiseerde. Esbeek begon bij het oprichten van een café. Daarna begint de coöperatie van alles te doen. Mobiel21 gaf een lange opsomming van dingen die je kan doen rond mobiliteit. Lees de boekjes en ga vreemd. Doe inspiratie op.
- In Esbeek had men een dorpsraad die voortdurend ruzie maakte met de gemeenteraad tot iemand op het idee kwam om na te denken over de lange termijn van het dorp. De ruzies verdwenen, want peanuts, en men begon na te denken op lange termijn. Op lange termijn werken is niet onze sterkte, maar als je het wel doet, kan je heel andere dingen beginnen te doen. Je kan op die manier bv. energie, mobiliteit verwerken in lokaal beleid;